

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu**, Bouzov 8, kancelář Tylova 1, Olomouc, proti žalované: **Česká advokátní komora**, Praha 1, Národní třída 16, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2007, č. j. 8 Ca 321/2007 - 48, o ustanovení zástupce,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, podanou k dne 5. 2. 2008, se žalobkyně (dále jen stěžovatelka) domáhá zrušení výše označeného usnesení, kterým jí byl ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 8 Ca 321/2007 - 35 ze dne 5. 11. 2007. Tímto rozhodnutím městského soudu byla odmítnuta žaloba, kterou se stěžovatelka domáhala zrušení rozhodnutí resp. přípisu České advokátní komory ze dne 5. 10. 2007 č. j. 2240/07 a současně se domáhala, aby soud předběžným opatřením uložil Mgr. Jířímu Zrůstkovi, advokátovi AK Olomouc, Tř. Svobody 637/18, aby poskytl stěžovatelce právní službu vymezenou předsedou advokátní komory v cit. přípisu bezplatně.

Ze soudního spisu vyplývá, že usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo stěžovatelce přiznáno osvobození od soudních poplatků a současně pro řízení o kasační stížnosti ve shora uvedené věci jí byl ustanoven advokát JUDr. Jan Paroulek, AK Čelakovského 6, Blansko, bylo stěžovatelce doručeno ve smyslu ust. § 47 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.) ve spojení s ust. § 42 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) v pátek 4. 1. 2008.

Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení Městského soudu v Praze - tj. pátek 4. 1. 2008. Ve smyslu ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. je den následující po dni doručení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 106 odst. 2 s. ř. s.

Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak, v návaznosti na výše uvedené, připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pátek 18. 1. 2008. Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. byl tento den posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Nejvyšší správní soud v posuzovaném případě tedy dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost, podaná v elektronické podobě až dne 5. 2. 2008, byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) a ust. § 120 s. ř. s. odmítnout.

Nad rámec zdůvodnění Nejvyšší správní považuje za vhodné pouze uvést, že pakliže se stěžovatelka domnívá, že došlo k narušení důvěry mezi ní a ustanoveným zástupcem resp. došlo k zaviněnému porušení povinností ze strany advokáta, je nutno k tomuto účelu využít jiné prostředky právní ochrany např. dle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a ust. § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, a ust. § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. srpna 2008

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu